

**VISITA OFICIAL D'UNA DELEGACIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA,
ENCAPÇALADA PEL SEU PRESIDENT EL M. H. SR. ERNEST BENACH I
PASCUAL, A LA CAMBRA DE REPRESENTANTS DEL MARROC**

Marroc - 8 de juny de 2004

(Salutació)

Com a President del Parlament de Catalunya, vull expressar l'honor i la satisfacció que comporta la celebració d'aquesta trobada entre representants de la cambra legislativa de dos pobles, el marroquí i el català, amb vincles de present i de futur, i ambdós banyats per les mateixes aigües de la Mediterrània.

El nostre Parlament vol ser un Parlament obert. Obert a la societat catalana, i també obert a l'exterior.

La globalització obliga cada cop més a ser present fora de les fronteres pròpies; les distàncies, els límits, s'esvaeixen i obliguen a les institucions polítiques – en qualsevol nivell, ja siguin Estatals o regionals – a relacionar-se entre elles per tal de trobar respostes als problemes propis, a les demandes internes de la societat a la que representem i per a la qual treballem.

Es configura doncs una extensa i indefinida xarxa institucional arreu del món, i nosaltres en volem ser un nòdul actiu. Hi volem ser presents perquè hi tenim molt a dir i molt a aportar, en tant que el poble de Catalunya és dinàmic, solidari i emprenedor, i som terra d'acollida de moltes persones que migren en la recerca d'un món millor. Un món en el que hi tenim un paper propi, on volem compartir la nostra manera de ser, ajudar a fer-ne un món millor.

Com bé va saber copsar Lluís Llach, cantautor català:

*Serem només si el coratge
ens fa anar més lluny d'aquí,
serem només **si ens exalta**
guanyar tant per compartir,
serem sols un país lliure
si som lliures els seus fills,
serem només si volem
i aquest repte ens fa més rics.*

El regne de Marroc i Catalunya, tenim en aquests moments forts vincles, molt més enllà de les arrels comunes presents a la història dels nostres respectius pobles.

Part de l'empresariat català, seguint els camins de la globalització, ha trobat en el Marroc una zona d'interès per a les seves inversions.

De manera paral·lela, Catalunya acull en aquests moments una important massa de treballadores i treballadors originaris del Marroc, que han optat per la sempre difícil opció de deixar la terra de naixement tot cercant noves oportunitats, noves perspectives.

Ens uneix també la Mediterrània. A la seva ribera, al llarg de la història, han nascut grans civilitzacions, i s'han portat a terme aliances i intercanvis que ens han enriquit culturalment, que ens han permès avançar en el progrés i el desenvolupament.

Ara la Mediterrània esdevé element comú de futur. Els pobles que en formem part n'estem vinculats mitjançant ella, estem destinats a entendre'ns, a col·laborar plegats, a compartir, especialment ara, que les fronteres del món es debiliten.

Ens uneix la voluntat de futur.

La declaració d'intencions que avui signem n'és un exemple, un pas en el camí cap a un futur de major col·laboració, de major proximitat. Els interessos i les esperances dels nostres pobles s'entrellacen. En conseqüència, també ho han de fer les nostres institucions, si volem ser útils a totes aquelles persones a les que representem.

Cal enfortir el diàleg i la cooperació, cal treballar plegats per tal d'ajudar-nos en les respectives problemàtiques, especialment entorn als aspectes que es deriven dels fenòmens migratoris, i dels processos comercials i empresarials.

No vull tancar aquestes breus paraules sense aprofitar l'oportunitat d'agrair a la cambra de representants del regne de Marroc, i al conjunt del poble marroquí, la rebuda i l'acollida que ens han dispensat. És tot un plaer gaudir dels seus paisatges i del caliu de la seva gent.

I confio que, en un futur proper, podrem retornar-los la seva hospitalitat rebent-los amb tots els honors al nostre país.

Moltes gràcies.